

Publicerad 2008-10-21 00:03 av guldvinge

Så mycket som inte går att förklara.

Där satt jag. På bänkraden med min mamma bredvid mig och på andra sidan en vilt främmande karl.

Med mina ungdomsögon stort uppspärade och bevakade gudsunder.

Jag kunde inte blunda för verkligheten och drogs med av den hypnotiska musiken.

Den gjorde mig glad, jag kände en varm känsla inom mig och ville hoppa upp från mitt säte och dansa till rytmen i det okända. Jag tittade runt om mig och såg att de flesta kände precis som mig, nakna som någon hade blottat en del av sitt inre men samtidigt så glad för stunden för att alla problem helt plötsligt har slutat existera.

Nog önskar man att sådana känslor skulle komma var dag när man sitter dränkt i högar med böcker, läxa efter läxa som man bara betar av och aldrig något nytt och intressant som händer. Men innan julafton, då flyr jag här ifrån. Flyr från denna huvudstad och åker så långt bort jag bara kan.

I fem dagar får jag fly från bekymmer och problem för att åka till någon vars ansikte jag inte känner till, vars kropp jag inte har rört, men som jag så ofta har pratat med både på datorn och i tanken.

Åker mot det okända för att prova på hur det är att vara någon annan samtidigt som jag bara kommer att vara mig själv, jag hoppas det blir lika underbart som jag hoppas.

Så mycket att tänka på just nu att jag bara vill komma bort och få slappna av, läxor i högar, gymnasieblanketter att fylla i, att hitta någon som vill röra mina armar och dansa med mig. Jag ska fixa ledighetslapp för att kunna fly från det här. Så mycket att fly från men samtidigt så mycket att fixa med mitt liv. Jag flyr från det jag inte klarar av, så som minnen som fortfarande är kvar brända och som aldrig kommer att försvinna. Men de har börjat mörkna mer och mer, men för att de ska gå bort helt måste jag hitta någon att prata med om allt och det kommer verkligen tar tid, allt här i världen tar så mycket tid.

Tills vidare har jag bara ett råd till er där ute "lys upp mörkret".

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren guldvinge med Poeter.se id #24825 innehar upphovsrätten